

122. Den motsträvige.

De kläd - de en brud i bröl - lops - skrud I kvä - den väl om i kun - nen
 Då lin - ka - de brud - gummen hem till sin brud? jag vill in - te va - ra bru - gumme!"

2. Men när som de kommo till kyrkogår'n 5. Och när som de kommo i kyrkan fram
 — I kväden — I kväden
 Två honom ledde, den tredje drev på, Så ynkade honom båd' kvinna och man:
 För han ville ej vara brudgumme. För han skulle vara brudgumme.
3. Och när som de kommo på kyrkovall — 6. Men fram kom prästen med bok i hand
 — I kväden — I kväden
 Då hördes grannt hur den stackarn »Nu är hon din hustru och du hennes
 han gnäll: man.
 »Jag vill inte vara brudgumme!» Nu slipper du vara brudgumme!
4. Och när som de kommo till kyrkodörr 7. Och brudgummen log, tog bruden
 — I kväden — I kväden
 Då skrek han långt värre än han gjort — I kväden
 förr: »Ja, nu är jag glad, nu är jag din man,
 »Jag vill inte vara brudgumme!» Nu slipper jag vara brudgumme!